

- 4) Vai tālab, lai par nelikumīgu varētu atzīt atkritumu sūtījumu, kas tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas (EK) Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, ir svarīgi, lai informācija vai ziņas, kas nav norādītas konkrēti, būtu būtiskas no vides aizsardzības viedokļa? Kāda minētās regulas VII pielikumā paredzētajā dokumentā rodama informācija vai ziņas gadījumā, ja atbildams apstiprinoši, ir uzskatāmas par būtiskām no vides aizsardzības viedokļa?
- 5) Vai var atzīt, ka atkritumu sūtījums tiek veikts "tādā veidā, kas nav būtībā noteikts VII pielikumā dotajā dokumentā" Regulas (EK) Nr. 1013/2006 2. panta 35. punkta g) apakšpunkta iii) ievilkuma izpratnē, gadījumā, ja iestāde neveic minētās regulas 24. pantā noteikto procedūru, neiesaista ieinteresētās iestādes un neuzdod pieņemt atpakaļ nelikumīgi sūtītos atkritumus?
- 6) Kā jāsaprot un jāizvērtē jurisdikcija Regulas (EK) Nr. 1013/2006 18. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē?
- 7) Kā jāinterpretē Regulas (EK) Nr. 1013/2006 IC pielikuma IV daļas 15. punktā esošais formulējums, ka, lai tirgotājs vai aģents varētu būt saņēmējs, tiem jābūt galamērķa valsts jurisdikcijā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regula (EK) Nr. 1013/2006 par atkritumu sūtījumiem (OV L 190, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 19. februārī iesniedza Markkinaoikeus
(Somija) – Viiniverla Oy/Sosiaali- ja terveystienestaja lupa – ja valvontavirasto**

(Lieta C-75/15)

(2015/C 138/54)

Tiesvedības valoda – somu

Iesniedzējtiesa

Markkinaoikeus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Viiniverla Oy

Atbildētāja: Sosiaali – ja terveystienestaja lupa – ja valvontavirasto

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vērtējot, vai pastāv asociāciju izraisīšana Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 15. janvāra Regulas (EK) Nr. 110/2008 par stipro alkoholisko dzērienu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un ar ko atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 1576/89 (¹), 16. panta b) punkta izpratnē, ir jāatsaucas uz samērā informētu, uzmanīgu un apdomīgu vidusmēra patērētāju?
- 2) Kāda nozīme jēdziena "asociāciju izraisīšana" interpretācijā Regulas Nr. 110/2008 16. panta b) punkta izpratnē un šīs regulas piemērošanā, vērtējot ģeogrāfiskās izcelsmes norādes "Calvados" aizsardzībai noteikto aizliegumu izmantot nosaukumu "Verlados" Somijā ar šādu nosaukumu pārdotam un no āboliem izgatavotam stiprajam alkoholiskajam dzērienam, ir šādiem apstākļiem:
 - a. nosaukuma "Verlados" sākuma daļa ("Verla") norāda uz ciematu Somijā, kuru Somijas patērētājs, iespējams, zina;
 - b. nosaukuma "Verlados" sākuma daļa ("Verla") norāda uz šī produkta ražotāju – Viiniverla Oy;

- c. "Verlados" ir vietējs, Verlā izgatavots produkts, kura vidējais gada pārdošanas apjoms vīna darītavas restorānā ir daži simti litru un kuru ierobežotā daudzumā var pasūtīt valstij piederošā alkohola tirdzniecības sabiedrībā Alkoholisko dzērienu likuma izpratnē;
- d. no trim zilbēm vārdos "Verlados" un "Calvados" kopīga ir tikai viena zilbe ("dos"), taču saskan šo vārdu pēdējie četri burti, t.i., puse no šo vārdu burtiem ("ados")?
- 3) Ja tiks atzīts, ka nosaukums "Verlados" izraisa asociācijas Regulas Nr. 110/2008 16. panta b) punkta izpratnē, vai tā izmantošanu tomēr var attaisnot iepriekšminētie apstākļi vai kāds cits apstāklis, piemēram, tas, ka vismaz Somijas patērētājiem nevar rasties iespaids, ka "Verlados" tiek izgatavots Francijā?

⁽¹⁾ OV L 39, 16. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-409/14 Marcuccio/Eiropas Savienība un Eiropas Savienības Tiesa 2015. gada 19. februārī iesniedza Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta C-77/15 P)

(2015/C 138/55)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvis – A. V. Placco)

Otrs lietas dalībnieks: Luigi Marcuccio

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2015. gada 9. janvāra rīkojumu lietā T-409/14 Marcuccio/Eiropas Savienība un Eiropas Savienības Tiesa, ciktāl ar to ir noraidīta to prasījumu otrā, trešā un ceturtā daļa, ko Tiesa bija izvirzījusi savā prasībā Vispārējā tiesā saskaņā ar pēdējās minētās Reglamenta 114. pantu;
- apmierināt iepriekš minētās prasījumu daļas un tādējādi
 - pamatā, taisot galīgo spriedumu šajā lietā, noraidīt L. Marcuccio iesniegto prasību par zaudējumu atlīdzību kā nepieņemamu, jo tā ir vērsta pret Tiesu (kā Savienības pārstāvi);
 - pakārtoti, gadījumā, ja Tiesa uzskatīs, ka apstāklis, ka šī prasība ir vērsta pret Tiesu, nevis pret Komisiju (kā Savienības pārstāvi), neietekmē tās pieņemamību, bet ka Vispārējai tiesai, lemjot par Tiesas izvirzīto procesa jautājumu Vispārējā tiesā, esot bijis jādod rīkojums Tiesu aizstāt ar Komisiju kā atbildētāju, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par L. Marcuccio prasību atlīdzināt zaudējumus saskaņā ar Tiesas izlemtajiem tiesību jautājumiem;
- piespriest L. Marcuccio atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas Tiesai radušies tiesvedībā pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmajā pamatā, kas attiecas uz to noteikumu pārkāpumu, kuri ir saistīti ar Savienības pārstāvību tās tiesu iestādēs, Tiesa norāda, ka, tā kā nevienā konkrētā tiesību normā nav īpaši reglamentēta Savienības pārstāvība tās tiesu iestādēs saistībā ar prasībām, kas ir iesniegtas saskaņā ar LESD 268. pantu, lai tiktu atzīta Savienības ārpuslīgumiskā atbildība, noteikumi par minēto pārstāvību ir jāizsecina no vispārējiem principiem, kuri reglamentē tiesas spriešanas funkciju veikšanu, konkrēti no pareizas tiesvedības principa un tiesas neatkarības un objektivitātes principiem.